

[Hartvig Frisch.]

kerne, er tilstrækkelig høje, og man har i Udvalget rejst Krav om — hvilket ogsaa fremgaar af Venstres Ændringsforslag —, at der i selve Loven skal stilles et bestemt Forlangende om en Minimalpris. Nu er der det ejendommelige, at der fra Regeringens og Flertallets Side ikke har været gjort nogen som helst Indvending mod, at man søger at skaffe Kartoffeldyrkerne den bedst mulige Avance paa de Kartoffler, de leverer; det, der har været Uenighed om, er Kravet om, at der i Loven skal sættes en Minimalpris for Kartoffler med et Stivelsesindhold af 16 pCt., en Pris af ikke under 300 Øre pr. 100 kg. Denne Minimalbestemmelse har et andet Indhold end den, som er indsat i Kartoffel-Loven om Betalingen for Kartoffler, der leveres til Kartoffelmelsfabrikker. Ministeren har bestemt maattet afvise, at man ganske kort Tid efter, at en Lov som denne er gennemført, gaar hen og i en anden Lov indsætter en Minimalprisbestemmelse af et andet Indhold end den, der gælder for den øvrige Kartoffeldyrkning. Jeg kan ikke se rettere, end at dette Standpunkt afgjort er det stærke, det saglige, det eneste berettigede. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilke Kontrakter der i øvrigt kan skrives, med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorledes man fra Tilsynsudvalgets og fra Ministerens Side kan arbejde for, at Selskabet, naar Forholdene taler derfor, giver en endda rigelig Pris for Kartofflerne — derom er der overhovedet ingen Uenighed. Her vil jeg gerne henvise til, hvad Ministeren har udtalt om hele dette Spørgsmaal i Udvalget. Ministeren har der udtalt:

„at han vil drage Omsorg for, at der i Koncessionen, der gives Spritfabrikkerne, indføres en Bestemmelse, der sikrer Spritfabrikernes Kartoffelavlere en Pris for deres Kartoffler, der er mindst“ — *mindst*, staar der udtrykkelig —

„den samme Pris, som er sikret Kartoffelavlere i Henhold til Bestemmelsen i Loven om Kartoffelmelsfabrikker. Ministeren vil ligeledes i ovennævnte Koncession søge indført en Bestemmelse, der sikrer Spritfabrikernes Kartoffelavlere en saadan højere Pris, som Kartoffelmelsfabrikkerne maatte blive i Stand til at yde ud over den mindste Pris, der er fastsat i Loven om Kartoffelmelsfabrikker.“ Hermed er det fra Ministerens Side sagt, at det maa fastholdes, at Mindsteprisen maa være ens for Kartoffeldyrkerne her i Landet. En anden Sag er, at der, naar Talen er om en Produktion, der kan siges i

mange Henseender, vel i alle Henseender, at være vellønnende, kan tages Hensyn til Driften og de andre Prisorhold, Forholdet til andre Produkter o. s. v. Det er, som sagt, en helt anden Sag, som der aldrig fra Flertallets Side har været gjort Indvending imod. Men man kan ikke i Loven gaa med til at indføre en Mindstepris for denne Dyrkning, som er anderledes end den Mindstepris, der er fastsat i en anden Lov for samme Dyrkning.

Jeg tror, jeg med disse Ord er kommet ind paa det væsentlige af de Spørgsmaal, der har været drøftet i Udvalget, og jeg skal da anbefale, at man her ved anden Behandling stemmer for de af Handelsministeren stillede Ændringsforslag og imod de andre Ændringsforslag. Jeg vil udtale Ønsket om, at vi nu snart vil kunne faa Sagen behandlet færdig.

Himmelstrup: Jeg skal afholde mig fra blot antydningvis at komme ind paa de Forhandlinger, der har været ført i Udvalget, og paa Spørgsmaalet om Kartoflens Brugbarhed som Gæringsstof, og straks gaa over til at omtale og anbefale til Vedtagelse de Ændringsforslag, der er stillet af det Mindretal, paa hvis Vegne jeg taler. Nu har vi ganske vist oplevet det ejendommelige, at Ordføreren for Udvalget har omtalt en meget stor Del af de Ændringsforslag, der er stillet af Mindretallene, hvilket maaske nok i nogen Grad er stridende mod den Praksis, der hidtil har været gældende her ved Andenbehandlinger, den nemlig, at Mindretallene faar Lov til at forelægge og gennemgaa deres Ændringsforslag for det høje Ting, før de bliver angrebet og søgt gendrevet fra anden Side....

Første Næstformand (Vanggaard): Maa jeg i Anledning af det ærede Medlems Bemærkning gøre opmærksom paa, at ifølge den nye Forretningsorden kan saavel Sagen i dens Almindelighed som de stillede Ændringsforslag omtales ved anden Behandling. Derfor er det nu blevet det almindelige, at Talerne faar Ordet i den sædvanlige Rækkefølge, altsaa Ordføreren for Udvalget først. (*Christmas Møller:* Ja, men den nye Forretningsorden duer heller ikke, Hr. Formand!). Den gælder!

Himmelstrup: Jeg skal ikke diskutere med Formanden. Jeg havde egentlig opfattet det saaledes, at Ordføreren ved anden Behandling vel ogsaa kunde omtale Sagen i dens Almindelighed, men ikke